

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 656/2015
01.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Г., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Г., адвоката Т.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 1243/13 од 25.02.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 65/15 од 13.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Г., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 1243/13 од 25.02.2015. године и Вишег суда у Панчеву Кж 65/15 од 13.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 1243/13 од 25.02.2015. године окривљени Ј.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правоснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени Ј.Г. је обавезан да оштећеном Н.Г. плати трошкове које је имао ангажовањем пуномоћника К.А., адвоката из А. у укупном износу од 54.000,00 динара у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је ослобођен плаћања осталих трошкова кривичног поступка за које је одређено да падају на терет буџетских средстава суда, док је оштећени Н.Г. са неопредељеним имовнинскоправним захтевом за накнаду штете упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж 65/15 од 13.05.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ј.Г. изјављена против пресуде Основног суда у Панчеву К 1243/13 од 25.02.2015. године па је наведена пресуда потврђена.

Против напред наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ј.Г. адвокат Т.Р., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 2. и 3. и члана 439. тачка 1. ЗКП, с тим да је другостепени суд повредио и одредбу члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине у целини.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет па је по оцени навода у захтеву нашао нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Г. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, али и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Ј.Г. навођењем као разлога за подношење захтева за заштиту законитости повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП због које је подношење захтева дозвољено, али у образложењу наведене повреде оспорава и полемиче са чињеничним утврђењима у правоснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости, супротно утврђењима у нападнутим одлукама наводи да је окривљени Ј.Г. лаке телесне повреде оштећеном нанео у нужној одбрани, да суд није ценио ни једну од битних чињеница које указују на то да су испуњени сви елементи нужне одбране, а да је оценом доказа од стране нижестепених судова повређена одредба члана 16. ЗКП.

Како је у поднетом захтеву, само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, а суштински се указује на недозвољене разлоге за подношење захтева – погрешно и непотупно утврђено чињенично стање, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Ј.Г. у овом делу оценио као недозвољен.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Г. којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тач. 2. и 3. ЗКП, обзиром да наведене повреде не представљају законске разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих би окривљеном било дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 481. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић,с.р.**